

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.257/2008/3.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Szegedi Ítéltábla a Kecskeméti 14. sz. Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Madách Olivér ügyvéd 6000 Kecskemét, Nagykőrösi u. 21-23. I/15.) által képviselt **(felperes neve, címe)** alatti székhelyű felperesnek - a Munz és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Munz Károly ügyvéd 6720 Szeged, Tisza L. krt. 76.) által képviselt **(alperes neve, címe)** alatti székhelyű alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2008. március 31. napján kelt 7.G.40.188/2006/35. számú ítéletével szemben az alperes részéről 41., a felperes részéről 42. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben megváltoztatja**, az alperes marasztalását 1.505.500,- (Egymillió-ötszázötezer-ötszáz) Ft-ra és ennek az elsőfokú ítéletben írt mértékű és tartamú kamatára leszállítja.

Az alperest elsőfokú eljárási költség viselésére kötelező rendelkezést mellőzi, a felek az elsőfokú eljárási költségeiket maguk viselik.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 130.000,- (Egyszázharmincezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A Mercedes-Benz E 280 4-MATIC Elegance típusú **(rendszer)** forgalmi rendszámú személygépkocsit, melyet 1998. november hó 12. napján helyeztek forgalomba Magyarországon - lízingszerződés alapján - a M... Rt. használta. A gépjármű 2000. első felében utólag pontosan meg nem határozható sérüléseket szenvedett. A javításokat az X... Kft. májusban végezte el, az 1.193.527,- Ft összegű számláját 2000. június 27-én bocsátotta ki.

A lízingbe vevő felszámolója értékesítés céljából az alperesnek adta át a személygépkocsit, aki azt 2000. augusztus 9-én 5.000.000,- Ft vételárért, 111.800 km futásteljesítménnyel megvásárolta az **X...** Kft-től. A szerződés tartalmazta, hogy „a vevő a járművet megtekintett és kipróbált állapotban veszi meg. Egyidejűleg átveszi a jármű valamennyi karosszéria és egyéb sérülés kijavítására vonatkozó számláját, melyekből minden, a jelen adásvételt megelőző sérülésről tudomást szerzett”.

Az alperes 2000. augusztus 11-én a gépjármű tulajdonjogát a felperesre ruházta át 7.000.000,- Ft vételárért. A gépkocsit a felperes sérülésmentes állapotban 112.053 km futásteljesítménnyel vette birtokba, majd 2000. szeptember 11. napján változatlan óraállás mellett tovább értékesítette **(személy neve)** részére. A vevő az autót a 2001. február 16. napján kelt adásvételi szerződés értelmében újra a felperesnek értékesítette, az állapotlap tanúsága szerint 67.971 km-es futásteljesítménnyel.

A gépjárművet a felperes több alkalommal szervizelte, utoljára 2002. augusztus 15-én 68.400 km óraállással.

A felperes 2002. november 4. napján adásvételi szerződést kötött az **R...** Rt-vel, aki a gépjárművet 7.600.000,- Ft-ért 68.000 km futásteljesítmény mellett vásárolta meg. Tájékoztatta a vevőt arról, hogy kisebb sérülés érhet a jobb hátsó sárvédőt. Az **R...** Rt. az **X...** Kft-hez fordult, aki részletesen tájékoztatta a jármű 2000. májusában történt javításáról. Miután a felperes a vevő szerződés megtámadását peren kívül nem fogadta el, az **R...** Rt. a felperes ellen pert indított, keresetében kérte az eredeti állapot helyreállítása körében a kifizetett vételár és kamatai visszafizetését. Keresetét arra alapította, hogy a felperes az adásvételi szerződés lényeges tartalmi elemei körében megtévesztette, egyrészt nem közölte vele a jármű tényleges futásteljesítményét, másrészt annak sérüléseiről sem adott megfelelő tájékoztatást.

A Bács-Kiskun Megyei Bíróság a 2005. február 25. napján kelt 10.G.40.185/2003/23. sorszámú kijavított ítéletével kötelezte a jelen per felperesét, hogy fizessen meg az **R...** Rt-nek 9.377.000,- Ft-ot, míg a vevőt kötelezte, hogy fizessen meg a jelen per felperesének 2.570.000,- Ft használati díjat, egyúttal adja ki 3.796.000,- Ft értékben a gépjárművet. A fellebbezés folytán másodfokon eljáró Szegedi Ítéltábla a Gf.I.30.301/2005/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta és a pénz fizetésére, illetőleg a gépjármű kiadására vonatkozó kötelezettségek teljesítésére a felperes és a vevő számára 15 napos határidőt szabott, egyúttal a felperes által fizetendő elsőfokú eljárási költség összegét 1.000.000,- Ft-ra leszállította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a vevőnek 300.000,- Ft másodfokú eljárási költséget.

A felperes számlavezető pénzintézete 2006. március 2-án 10.677.000,- Ft-ot utalt át az **R...** Rt-nek, míg a felperes a vevőtől a gépjárművet visszavette.

A felperes keresetében kérte a bíróságot, hogy kötelezze az alperest 5.106.204,- Ft, valamint ezen összeg után 2006. március 2-től a kifizetésig késedelmi kamat megfizetésére. Előadta, hogy az alperestől vásárolt gépjármű továbbértékesítését követően a vevője által ellene indított perben kiderült, hogy az alperessel kötött adásvételi szerződést megelőzően a gépkocsi jelentős mértékű karosszériasérülést szenvedett, melyet az **X...** Kft. javított. Ez a társaság ruházta át az alperesre a gépkocsi tulajdonjogát, az adásvételi szerződésükben rögzítve, hogy a jármű mindennemű sérüléséről tájékoztatta, és a javításra vonatkozó számlákat

Gf.I.30.257/2008/3.szám

átadta. A peres felek között sérülésmentes jármű adásvétele tárgyában jött létre szerződés, ezért az alperes hibásan teljesített, így köteles az okozott kár megtérítésére, melyet abban jelölt meg, hogy a vevője a vele megkötött adásvételi szerződést eredményesen megtámadta, az eredeti állapotot helyre kellett állítani, így a jogerősen megítélt és kifizetett összeg, valamint a visszaadott autó ítélet szerinti értéke és a használati díj különbözeteként mutatkozó összeget az alperes köteles megfizetni (megtérítési igény).

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy az **X...** Kft. és a közte létrejött adásvételi szerződés blankettaszerződés volt, ezért a javítási számlák átadására vonatkozó kitétel súlytalan, különösebb megfontolás nélkül került aláírásra. Az okirat tartalma ellenére a jármű átvételekor az eladó nem tájékoztatta semmilyen sérülésről és a javítási számlák sem kerültek átadásra. A korábbi perben a felperes pervesztességét az eredményezte, hogy a kilométeróra állás manipulált volt, amely azonban a felperes érdekkörébe tartozott, tekintve, hogy a járművet folyamatosan szervizelte, és az **R...** Rt-nek történő értékesítést megelőzően már egy alkalommal eladta, majd visszavásárolta azt. Erre figyelemmel hibás teljesítése nem állapítható meg, és kártérítésre sem kötelezhető. Valójában a felperes, mint Mercedes márkakereskedő az adásvételi szerződés megkötésekor, illetőleg azt követően nem úgy járt el, ahogyan az általában elvárható, a jármű előéletéről nem tájékozódott, ezért saját felróható magatartására megalapozottan utóbb nem hivatkozhat.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt a felperesnek 2.553.102,- Ft-ot, valamint ezen összeg után 2006. március 2-tól a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegű késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, fizessen meg 15 nap alatt a felperesnek 153.200,- Ft eljárási költséget, ezt meghaladóan úgy rendelkezett, hogy a peres felek költségeiket maguk viselik. Indokolásában megállapította, hogy az alperes az **X...** Kft.-vel kötött adásvételi szerződést teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalta, amely vélelmet állított fel arról, hogy a kiállító az abban foglalt nyilatkozatot megtette, elfogadta és magára nézve kötelezőnek ismerte el. E szerződés blanketta jellege nem jelenti egyúttal azt, hogy amiatt rendelkezései jogilag „súlytalanok”, illetve nem a felek tényleges akaratát és elhangzott nyilatkozatukat tartalmazza. A szerződésben szereplő, a jármű sérüléseiről tájékoztató és javítási számlák átadását tartalmazó nyilatkozat nem minősíthető általános szerződési feltételnek, hanem az az eladó tájékoztatási kötelezettsége teljesítésének okiratban rögzített, vevő általi elismerését jelenti. Az okirat által felállított vélelem megdöntésére alperes által felajánlott tanúbizonyítás nem vezetett eredményre. Mivel az alperes a vélelmet nem tudta megdönteni, ebből az következik, hogy a gépjármű megvételekor tudott a személygépkocsi korábbi sérüléseiről.

A peres felek közötti adásvételi szerződés megkötésekor az alperes mindezen tényekről nem tájékoztatta a felperest, azaz együttműködési kötelezettségének nem tett eleget. A szerződés szerint sérülésmentes gépjármű tulajdonjogát ruházta át, ténylegesen azonban karosszériasérüléses járművel, hibásan teljesített. Nincs jelentősége annak, hogy a jármű sérülése milyen mérvű volt, maga a sérülés ténye a döntő, ezért mellőzte a műszaki szakértői bizonyítás elrendelését.

Az alperes szerződésszegésével összefüggésben a felperest kár érte, mivel a gépjármű továbbértékesítése tárgyában megkötött adásvételi szerződés érvénytelenségét jogerős bírói ítélet megállapította és elrendelte az eredeti állapot helyreállítását.

A felperesnek, mint szakcégnak a jármű továbbadása előtt tisztáznia kellett volna, hogy mikor, milyen sérülések érték az autót, a javítás hol, mikor és milyen költségekkel történt. Mint Mercedes-Benz márkakereskedőnek lehetősége volt arra, hogy az importőrtől egy adott jármű előéletéről - az alvázszám közlése alapján - információt kérjen. Ha a szakvállalattól elvárható gondossággal járt volna el, a gépjármű karambolos állapotáról tudomást szerezhetett volna, ezzel a később kötött adásvételi szerződés érvénytelensége - részben - kiküszöbölhető lett volna. A felperes felróható magatartása, a kár bekövetkeztében való közrehatása miatt, e körülményeket mérlegelve a felek között 50-50 %-os mértékű kármegosztást alkalmazott.

Az ítélettel szemben mindkét fél fellebbezéssel élt.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint, mivel a felperes kívánt kárigényt érvényesíteni, neki kellett volna bizonyítani a károsodás tényét, a kár mértékét, továbbá okozati összefüggést a kár és az alperes jogellenes magatartásával kapcsolatosan. Az eljárás során mindvégig kétségbe vonta, hogy a perbeli gépjármű adásvételét megelőzően a felperes által állított módon és mértékben megsérült volna, a másolatban csatolt számla tartalmát vitatta. Véleménye szerint nem nélkülözhető a szakértői bizonyítás, mivel, ha annak során megállapításra kerül, hogy a jármű az alperes és felperes közötti értékesítést megelőzően nem volt sérült, a számlákon szereplő javításokat nem végezték el, akkor a felperes kárigényt sem érvényesíthet. A kár mértéke csak a sérüléshez igazodhat és nem a korábbi peres eljárásban hozott marasztalási összeghez, mivel ott a szerződés érvénytelenségét az is okozta, hogy a vevőt a jármű futásteljesítménye tekintetében is megtévesztették. Álláspontja szerint a kártérítési összeg kiszámítása sem volt helytálló; az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a korábbi peres eljárásban a bíróság 3.796.000,- Ft értékben adta vissza a járművet a felperesnek (az elsőfokú ítélet rendelkező része e körben nyilvánvaló számelírást tartalmaz), valamint az első- és másodfokú eljárásban összesen 1.300.000,- Ft perköltséget ítélt meg a felperes terhére, amelyet nem háríthat tovább. Az előbbieket figyelembe véve 50-50 %-os kármegosztás mellett 1.505.500,- Ft a marasztalás összege.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az alperes további 2.553.102,- Ft és járulékainak megfizetésére kötelezését kérte. Véleménye szerint az alperes tudott a gépkocsit ért mindennemű sérülésről, a javításra vonatkozó számlákat megismerte, erre figyelemmel vásárolta meg 5.000.000,- Ft vételárért az autót az X... Kft-től. Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a felek azonos arányban nem tettek eleget kötelezettségeiknek a kár elhárítása, illetve csökkentése érdekében. Valójában az alperes szándékosan tévesztette meg őt, mert ugyan birtokában volt a

gépjármű sérülésével kapcsolatos javítási számlának, arról nem tájékoztatta. Az adásvételkor a gépkocsit átvizsgálta és nem talált olyan körülményt, ami miatt további informálódást kellett volna végeznie. Ha a gépkocsit nem értékesítette volna tovább, az alperest akkor is terhelné a tájékoztatási kötelezettség megszegéséből eredő kártérítési felelősség.

A felperes fellebbezése **alaptalan**, az alperes fellebbezése **részben alapos**.

A felperes az alperestől 2000. augusztus 11-én kelt adásvételi szerződéssel egy karambolos, de kijavított Mercedes személygépkocsit vásárolt. A gépkocsi sérülése 2000. első felében keletkezett, javítását az autó akkori tulajdonosa, az X... Kft. 2000. május-júniusában végezte el (javítási számla, 10. sz. beadvány melléklete). A felek által nem vitatottan a kijavítás teljes körűen történt, a gépjármű az adásvétel időpontjában rendeltetésszerű használatra alkalmas volt.

A becsatolt szerződés szerint az X... Kft. 2000. augusztus 9-én adta el az autót az alperesnek (1/F/4. sz. melléklet), valójában azonban a gépkocsi az adásvételt megelőzően már hónapok óta az alperes telephelyén állt. Ebben a szerződésben az alperes akként nyilatkozott, hogy a járművet megtekintett és kipróbált állapotban veszi meg, egyidejűleg átveszi a gépjármű valamennyi karosszéria és egyéb sérülés kijavítására vonatkozó számláját, melyből az adásvételt megelőző minden sérülésről tudomást szerzett. Az előbbieket figyelembe véve helyesen értékelte úgy az elsőfokú bíróság, hogy az alperes tudott a gépkocsi karambolos, javított állapotáról, melyet nyomatékosan alátámaszt a felek által meghatározott bruttó 5 millió Ft-os alacsony vételár is.

Az alperes a gépkocsi javításáról nem tájékoztatta a felperest, hiszen perbeli védekezése éppen arra irányult, hogy a sérülésekről maga sem tudott. A szerződés blanketta jellegére történő hivatkozás alaptalan: nincs jelentősége annak, hogy az ugyanezen időpontban megvásárolt másik két személygépkocsi adásvételi szerződésében is szerepelt ez a kitétel annak ellenére, hogy azok a járművek sérülésmentesek voltak. Blankettaszerződés esetében indokolatlan és értelmetlen ugyanis ok nélkül a gépjármű korábbi sérüléseire, a javításokra, az ezzel kapcsolatos számlák átvételére vonatkozó nyilatkozat, kivéve, ha az eladó kifejezetten sérült járműveket értékesít.

A felperes kártérítési követelésének jogalapja helyesen nem a Ptk. 305. § (1) bekezdése szerinti hibás teljesítés, mivel a megvásárolt gépjármű rendeltetésszerű használatra minden tekintetben alkalmas volt. Az alperes a Ptk. szerződési jog különös részében, az adásvétel körében a Ptk. 367. § (1) bekezdése szerint előírt tájékoztatási kötelezettségét szegte meg, amikor a gépjármű lényeges tulajdonságáról, forgalmi és használati értékére kiható „előéletéről” - karambolos és javított állapotáról - nem tájékoztatta a felperest. A tájékoztatási kötelezettség elmulasztása valamely lényeges körülményről a szerződő fél részéről olyan jogellenes szerződésszegő magatartás, amely a Ptk. 318. § (1) bekezdése szerinti kártérítési következménnyel jár. Szükségtelen és indokolatlan ezért a gépjármű további „hibáinak” bizonyítása, az elsőfokú bíróság tehát helyesen mellőzte az alperes által erre kért szakértői bizonyítást.

Megállapítható ugyanakkor, hogy a felperes vevője - az **R... Rt.** - az adásvételi szerződést kétféle lényeges körülményben való tévedés miatt támadta meg.

A gépjármű futásteljesítményének megváltoztatása, a szervízkönyv hiányosságai olyan lényeges rendellenességek, amelyek kizárólag a felperes érdekkörében merültek fel, mivel a járművet folyamatosan szervizelte, és az **R... Rt.**-nek történő értékesítést megelőzően már egy alkalommal eladta, majd visszavásárolta azt.

Ezzel szemben a másik lényeges körülmény, a gépjármű előzetes sérüléséről, karambolos, javított állapotáról való tájékoztatás elmulasztása az alperes magatartására vezethető vissza. Gépjárművek adásvétele esetén sérülésre utaló jel, körülmény, tájékoztatás hiányában nem várható el a vevőtől (még szakcég esetében sem), hogy külön „nyomozzon” a jármű korábbi állapota, esetleges javítása felől.

A felperest ért kár az **R... Rt.**-vel kötött adásvételi szerződésének eredményes megtámadása következtében keletkező vagyoni hátrányban jelent meg. A szerződés megtámadását eredményező két lényeges körülmény külön-külön is alkalmas volt a szerződés érvénytelenségéhez. Ezek mérlegelése, súlyozása alapján ezért az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a felek egyenlő közrehatását a kár keletkezésében és alkalmazott közöttük 50-50 %-os kármegosztást.

Az áthárításra irányuló kárösszeg tételeit illetően az ítélet tábla osztja az alperes fellebbezésében írtakat.

A visszaszolgáltatott gépkocsi értéke helyesen 3.796.000,- Ft, melyet a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 10.G.40.185/2003/23. számú ítéletének 3. oldala, illetőleg a Szegedi Ítélet tábla Gf.I.30.301/2005/6. számú ítéletének 2. oldala pontosan jelöl meg, az elsőfokú ítélet rendelkező rész számelírása ellenére.

Az előbbi eljárásokban az ítélet tábla 1.300.000,- Ft első- és másodfokú perköltséget állapított meg. Ez azért merült fel, mert a felperes nem fogadta el peren kívül az **R... Rt.** vevő nyilvánvalóan jogos igényét, a már előre látható eredménytelen perlekedés kockázatát, következményeit - perköltség - ezért maga tartozik viselni.

A felperes által az **R... Rt.**-nek átutalt összeget csökkentve a használati díjjal, valamint a visszakapott gépjármű értékével és a perköltséggel (10.677.000,- Ft - 2.570.000,- Ft - 3.796.000,- Ft - 1.300.000,- Ft) 3.011.000,- Ft adódik, amelynek 50 %-a az alperes fellebbezésében megjelölt 1.505.500,- Ft.

Az előbbiekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és az alperes marasztalását 1.505.500,- Ft-ra és ennek az elsőfokú ítéletben írt mértékű és tartamú kamatára leszállította.

A felperes pernyertességének megváltozott arányára tekintettel a Pp. 81. § (1) és (2) bekezdése alapján az alperes elsőfokú eljárási költség viselésére kötelező rendelkezést mellőzte, és megállapította, hogy a felek az elsőfokú eljárási költségeiket maguk viselik. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A Pp. 78. § (1) bekezdése és a 81. § (1) és (2) bekezdése szerint az ítélet tábla a felperest kötelezte az alperes másodfokú eljárási költségének - a lerótt illetéknek és

az ügyvédi munkadíj arányos részének - viselésére; a jogi képviselő munkadíját a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Szeged, 2008. október hó 17. napján

Dr. Kemenes István sk.
a tanács elnöke

Dr. Hámori Attila sk.
előadó bíró

Dr. Mátyoki Zsolt sk.
táblabíró